

פרשת בראשית

ראשית השנה

הנשה לכ לש יארה איה תישארב תבשש תודיסחה תרותב מקובל כלומר לפי ההכנה של האדם לקבל את השנה החדשה, כך תראה ארב תישארב"כל השנה שלו ושל בני ביתו. הפסוק אומר: "שודקה מייחה רוא שרפמ - אלהים את השמים ואת הארץ" שהשמיים זה רוחניות והארץ זה גשמיות. לכן אם אדם רוצה להיות קרוב לקב"ה, כדאי שלא ידאג לארציות יותר מדי, ארציות זה טוב, אבל רק אם זה בא לשרת את הרוחניות. אדם שדואג רק לארציות כי זה מה שהוא מחפש, נקרא עם הארץ. צריך תמיד "סדא תמשנ'ה רנ"לשאוף לרוחניות, כמו שאומר הפסוק: הנשמה של האדם היא כמו אש, לכן תמיד צריך לשאוף לרוחניות! לכן אדם צריך לתפוס את ההזדמנות הזאת, כי ההתחלה מאוד חשובה, כמה שאדם יותר ישתדל להתקרב לה' יתברך, כך הוא מרוויח יותר. כי בקירבה לה' הכל נהיה לאדם יותר קל, ברוך ה' יהיה לו כמה שפחות עיסוקים סביב הפרנסה, סביב הגשמיות, כדי שהוא יהיה פנוי כמה שיותר לקיום התורה והמצוות. לא שלא צריך גשמיות בכלל, אלא שהאהבה לתורה, והתורה עצמה שמחדירים בבית, היא יותר חשובה ממה שנלווה אליה. למשל אם אדם עושה חתונה לבן שלו, הכל חשוב מאוד. אבל מה הכי חשוב? מי יערוך את שבע הברכות של הזוג, מי האיש שיהיה הצינור להתחבר דרכו לקבל שפע מהקב"ה. אם יהיה יותר אוכל או פחות זה לא מעלה ולא מוריד, אבל מה כן מעכב? אם שרתה ברכה או לא. לכן לעולם אדם ישקול את

צעדיו ויראה איפה העיקר ואיפה הטפל.

